

so tam prekrasne panorame itn., tujemu turistu pa bo cestnina izziv, da ne gre za navadno, temveč za turistično cesto. Ceste čez Silvette nad Montafonsko dolino, ki so jo zgradili ob gradnji elektrarn, ni nihče od turistov niti povahal; ko pa so uvedli cestnino, so začeli prihajati tako rekoč množično. Cesta pelje čez 2000 metrov visok prelaz med Tirolsko in Vorarlbergom, na vrhu pod ledeniškim Piz Buinom pa je umetno jezero z izletniško ladjo. Prav tako bi lahko vpeljali cestnino na Mangrt-

ski cesti s Predela navzgor. Seveda bi jo morali prej temeljito popraviti in zavarovati. Gotovo bi bila ta cesta bolj obiskana, če bi turisti vedeli, da nekdo zanjo skrbi. Najlažje je pač postaviti na začetku ceste prometni znak, ki prepo-veduje vsak promet. Ob vsem tem pa razlagati na turističnih sejmih in promocijah, da smo alpska dežela. Doma pa »na terenu« demantiramo celo tiste dobronamerne tuje pisce, ki naše Alpe v knjigah in vodnikih kujejo v zvezde. (Slovenske novice)

IZ NOVEGA MESTA NA GORO IN NAZAJ V 15 URAH IN 17 MINUTAH

## REKORDNA DIRKA NA TRIGLAV

23-letni **Sandi Bayer** iz novomeškega predmestja Žabja vas je v soboto, 10. julija letos, po 15 urah in 17 minutah lahko le še prav na kratko razložil, kako je prišel na Triglav in nazaj domov, potem pa je za hip omedlel; medtem ko je prihajal k sebi, pa so navdušeni spremljevalci in krajanji Žabje vasi nasproti njegove domače hiše popili nekaj kozarcev piva, ki ga je junaku in njegovim občudovalcem poslala ljubljanska pivovarna Union.

Potem ko je Sandi čez kratek čas prišel popolnoma k sebi, je lahko podrobneje pojasnil svoj nenavadni podvig.

Že lani se je na dan osamosvojitve Slovenije podal na Triglav in za pot na najvišjo slovensko goro in nazaj v Novo mesto potreboval 16 ur in pol, letos pa je svoj podvig pod budnimi sodniškimi očmi ob spremstvu dveh kombijev in snemalca še izdatno izboljšal.

Tisto soboto je točno opolnoči s kolesom odpejhal iz Novega mesta skozi Žužemberk, Krko, Grosuplje, Ljubljano, Medvode, Kranj, Naklo, Podbrezje, Jesenice in Mojstrano do Vrat, kamor je prikolesaril v soboto zjutraj pet minut čez

peto uro. »Tam sem pustil kolo in se v hitri hoji povzpел na Triglav, kamor snemalec tudi zaradi prehudega vetra - rekli so, da so sunki čez 100 kilometrov na uro - ni mogel, med vzponom pa je padlo tudi nekaj deževnih kapelj,« je pripovedoval Sandi. »Na vrhu sem se požigosal po majici in se potem spustil nazaj v Vrata. Kakšni dve tretjini poti v dolino sem pretekel. Iz Vrat na vrh sem hodil dve uri in 58 minut, nazaj v dolino pa uro in tričetr. Potem sem se preoblekel in spet sédel na kolo. Zaradi nasprotnega vetra je bila vožnja nazaj počasnejša in tudi bolj naporna.«

Sandi Bayer je imel hudo krizo pri vasi Brezje, kjer je že skoraj nameraval odnehati, a sta ga kozarec piva in sendvič spet spravila k sebi. Nočni del kolesarjenja je zmogel z več kot 30 kilometri na uro, ko pa se je bližal cilju, je dobil nove moči: od Žužemberka do Novega mesta je zadnji kos poti prevozil s hitrostjo več kot 35 kilometrov na uro.

In še nekaj tehničnih podrobnosti! Sosed **Smole**, nekdanji kolesar novomeške Krke, mu je pripravil kolo. Vozil je pravzaprav z dvema - z enim po asfaltu in z drugim po makadamu, ves čas brez okvare. Edina nesreča se mu je primerila četrte ure pred ciljem, ko ga je zaradi premajhne pazljivosti po očesu oplazila odlomljena veja, ki je visela z drevesa.

Sandi ni bil nikoli vrhunski športnik. V svojih še mlajših letih je treniral pri nogometaših Elana, kjer je bil vratar. Zadnji čas pa se je navdušil nad kolesarjenjem in se večkrat pelje na Gorjance, kamor ga spremljata psička Rudi in Džusi. Ker slednji večkrat omaga na tej poti, ga mora Sandi pogosto voziti na kolesu. - Omeniti velja, da si je Sandi svoje prvo Rogovo kolo kupil za denar, ki ga je zaslužil z nabiranjem jurčkov.

Sandi Bayer čaka koga, ki bi bil sposoben priti iz Novega mesta na Triglav in nazaj v Novo mesto izključno z mišicami svojih nog prej kot v 15 urah in 17 minutah.

Jože Splichal (Slovenske novice)

### Smučanje z južnega vrha Everesta

Številni svetovni rekordi so že bili postavljeni na Everestu, zadnji med njimi pa je hkrati eden od najzanimivejših. Francozu Pieru Tardivelu je uspelo smučanje z njegovega južnega vrha, s tem pa je postavil **smučarski svetovni višinski rekord**. Gorski vodnik iz Ancecyja je v okviru komercialne odprave prišel na streho sveta. Omembe je vredno, da je vso svojo opremo, tudi dodatni kisik, sam nesel na vrh. Neki francoski izdelovalec je razvil in izdelal posebej za to odpravo posebne smuči za alpinistično smučanje, ki tehtajo zelo malo - komaj en sam kilogram. Jeseni lanskega leta (že!) je Tardivel prišel na južni vrh. Zaradi nevarnosti plazov se je smučal od tod karseda blizu skal, dokler ni po približno 40 stopinj strmeh pobočju Lot-seja pripeljal do drugega višinskega tabora v višini 6400 metrov. To je bil vsekakor izjemen dosežek, ko je v taki višini in pri 45 stopinjah mraza še lahko smučal. Tardivelove besede po vrnitvi v bazni tabor: »Problem je bil zrak, vsekotzi sem imel občutek, da se bom zadušil in utopil.«